

Luke 15

ASVh with Comments

Summary. In this chapter, all readers can see that God the Father Himself has shown mercy to all humans through the work of the beloved Son of God on earth in showing love and mercy towards all sinners. The beloved Son of God starts calling all sinners back to Him by teaching them and showing them the way to be saved. **Luke 15:1-2.** *The purpose of the beloved Son of God coming to earth.* The Lord Jesus came to earth to speak the Living Word and to save all sinners.

บทสรุป ในบทนี้ ผู้อ่านทั้งหมดสามารถเห็นได้ว่าพระบิดาเจ้าพระองค์เองได้แสดงพระเมตตาต่อมนุษย์ทั้งหมดโดยงานของ

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนโลกในการแสดงความรักและเมตตาต่อเหล่าคนบาปทั้งหมด

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเริ่มเรียกเหล่าคนบาปให้กลับมายังพระองค์โดยสอนพวกเขาและแสดงให้เห็นแก่พวกเขาถึงทางที่จะได้รอด **ลูกา 15:1-2**

จุดประสงค์ของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในการมายังโลก พระองค์มาเพื่อบอกพระคำแห่งชีวิตและช่วยเหล่าคนบาปทั้งหมดให้ได้รับรอด

Luke 15:3-7. *The parable of the lost sheep.* The Lord Himself will go and look for all His lost children, and when a sinner has repented, the Lord's heart rejoices, and when His heart is rejoicing, the whole heaven will rejoice with Him. **Luke 15:8-10.** *The parable of the lost coin.* The woman in this parable, as a human, delights in finding her lost coin, which is of lesser value. This parable is a comparison to show how much more the Lord rejoices when one of His lost children repents and comes back home.

ลูกา 15:3-7 คำอุปมาถึงแกะที่หลงทางไป พระเจ้าพระองค์เองจะไปและมองหาเหล่าเด็กที่หลงทางไป และเมื่อคนบาปได้กลับตัว พระเจ้านั้นดีใจ

และเมื่อพระองค์ดีใจ ทั้งสวรรค์จะดีใจไปด้วยกับพระองค์ **ลูกา 15:8-10 คำอุปมาถึงเหรียญที่หายไป**

ผู้หญิงในคำอุปมานี้เหมือนดังมนุษย์ที่ดีใจในการหาพบเหรียญที่หายไป ซึ่งมีค่าอันยิ่งกว่า

คำอุปมานี้เป็นการเปรียบเทียบเพื่อแสดงให้เห็นว่าพระเจ้ามีความยินดีมากเท่าใดเมื่อเด็กคนหนึ่งของพระองค์ที่ได้หลงทางไปได้กลับใจและกลับบ้าน

Luke 15:11-32. *The parable of the father and two sons.* The father in this parable has two sons who are different from each other. He shows mercy and love to both of them and divides them his property according to his judgment. He receives with joy and celebration the one that was lost and came back, and with love, he entreats the other to forgive his brother. Our heavenly Father is like this father in this parable: He shows mercy and love to all His children, and He rejoices with all the children who repent, ask forgiveness, and come back to Him.

ลูกา 15:11-32 คำอุปมาถึงพ่อและบุตรสองคน พ่อในคำอุปมานี้มีบุตรสองคนที่แต่ละคนมีความแตกต่างกันไป

เขาได้แสดงพระเมตตาและความรักต่อพวกเขาทั้งสอง และเขาได้แบ่งสมบัติให้แก่พวกเขาตามความคิดเห็นของเขา

เขารับด้วยความยินดีและมีงานฉลองให้เมื่อคนหนึ่งที่ได้หลงทางไปและกลับมาและด้วยความรัก เขาบอกให้อีกคนให้อภัยแก่น้องของเขา

พระบิดาแห่งสวรรค์ของเราเป็นเหมือนพ่อในคำอุปมานี้ พระองค์แสดงความเมตตาและความรักต่อเด็กทั้งหมดของพระองค์

และพระองค์มีความดีใจกับเด็กทั้งหมดที่กลับตัวและร้องขออภัยโทษและกลับมายังพระองค์

¹ And all the publicans and the detestable were approaching near to hear Him.

¹ และคนเก็บภาษีและเหล่าคนบาปเข้ามาใกล้ พระองค์ เพื่อฟัง พระองค์

Comments 15:1. The verse tells the purpose of the beloved Son of God coming on the earth. As His Word comes out, He draws sinners to come and be saved. The purpose of speaking the Living Word from His mouth is to save all sinners. Come close to Him and hear His voice, and all of you will be saved.

ความเห็น 15:1 ข้อเขียนได้บอกถึงจุดประสงค์ของพระบุตรของพระเจ้าในการมายังโลก เมื่อพระคำของพระองค์ออกมา

พระองค์ได้ดึงดูดเหล่าคนบาปให้มาและได้รับรอด จุดประสงค์ของการพูดพระคำแห่งชีวิตจากปากของพระองค์เพื่อช่วยเหล่าคนบาปทั้งหมดให้ได้รับรอด

เข้ามาใกล้พระองค์และฟังเสียงของพระองค์ และพวกเขาทั้งหมดจะได้รับรอด

² And both the Pharisees and the scribes complained throughout the crowd, saying, He receives sinners, and eats with them.

² และพวกฟาริสีและธรรมาจารย์ด้วยกันนั้นไปทั่วฝูงชน พูดว่า **ชาย** คนนี้รับพวกคนบาป และกินอาหารกับพวกเขา

Comments 15:2. The sinners among sinners complained against the will of God. If God receives sinners and they themselves are sinners, they all should come as well to repent.

ความเห็น 15:2 คนบาปในหมู่คนบาปบ่นต่อต้านพระประสงค์ของพระเจ้า ถ้าพระเจ้ารับเหล่าคนบาปและพวกเขาพวกเขาเองนั้นเป็นคนบาป พวกเขาควรจะมาด้วยเช่นเดียวกันเพื่อกลับตัว

³ And **He spoke to** them this parable, saying,

³ และ **พระองค์** พูดต่อพวกเขาเป็นคำอุปมานี้ พูดว่า

⁴ What man of you, **possessing one** hundred sheep, and having lost one of them, **does not** leave the ninety-nine in the wilderness, and **goes** after that which **has been** lost, until he **finds** it?

⁴ มีใครบ้างในพวกท่าน ที่มีแกะร้อยตัว และมีตัวหนึ่งในพวกมันหลงหายไป จะไม่ทิ้งเก้าสิบเก้าตัวไว้ในป่า และไปมองหาตัวที่หลงหายไป จนกระทั่งเขาหามันพบ?

Comments 15:3-4. For verses 4 to 7, see also Comments Matthew 18:12-14.

We should notice that there are some differences between the parable in this gospel and the parable in the Gospel of Matthew. In this verse, the Lord gives a different degree of going astray; lost is straying out and not finding the way back unless the owner goes and leads it back; that is the lost sheep. But when the sheep goes astray, it is not far from the flock itself, just further ahead or behind, a little bit far off from the flock, but it does not get lost.

The lost sheep here in this parable means a Christian who has been led astray by another person who claims to be a believer as well but teaches someone else the wrong way and makes that true believer get lost spiritually.

ความเห็น 15:3-4 สำหรับข้อ 4 ถึง 7 ดูด้วยกันมองมัทธิวความเห็น 18:12-14

เราจะสังเกตเห็นได้ว่ามีความแตกต่างบางอย่างระหว่างคำอุปมาในพระหนังสือนี้และคำอุปมาในพระหนังสือของมัทธิว ในข้อนี้

พระเจ้าให้ความแตกต่างของระดับของการหลงทาง หลงทางคือหลงออกไปและไม่สามารถหาทางกลับนอกจากเจ้าของออกไปและนำมันกลับมานั้นคือแกะหลงทาง แต่เมื่อแกะหลงไป มันไม่ไปไกลจากฝูงของมันเองมากนัก เพียงไปข้างหน้าหรือข้างหลัง ห่างไปเพียงเล็กน้อยจากฝูง แต่มันไม่ได้หลงหายไป

แกะที่หลงหายไปนั้นในคำอุปมานั้นหมายถึงคริสเตียนที่ถูกชักนำให้หลงไปโดยคนที่แอบอ้างว่าเป็นคนที่เชื่อเช่นเดียวกันแต่สอนคนอื่นในทางที่ผิดและทำให้ผู้ที่มีความเชื่อที่แท้จริงหลงทางในทางของจิตวิญญาณ

In the real world, you as the owner of something, if you lose it, you will have a bad feeling of ownership, and you yourself will try to find it back; it is the same way as the verse has said.

But when the Lord speaks out this parable, His meaning is not only for this earth alone but for the world to come as well. So, therefore, the lost sheep that belongs to Him, that has been lost in this world, the Lord Himself will go out and look for it, and He will not give up until He gathers them all back to His barn.

ในโลกจริง เราผู้เป็นเจ้าของบางอย่าง ถ้าท่านเสียมันไปท่านจะมีความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของที่ไม่ดี และท่านตัวท่านเองจะพยายามหามันกลับคืนมา มันเป็นเช่นเดียวกันตามที่ข้อเขียนได้บอก

แต่เมื่อพระเจ้าพูดคำอุปมานี้ออกมา พระองค์ไม่ได้หมายถึงเพียงโลกนี้ตามลำพังแต่สำหรับโลกที่จะมาถึงด้วยเช่นกัน ดังนั้น ในที่นี้แกะที่หลงทางไปนั้นเป็นของพระองค์ นั่นคือได้หลงทางไปในโลกนี้ พระเจ้าพระองค์เองจะออกไปและมองหามัน และพระองค์จะไม่หยุดจนกระทั่งพระองค์รวบรวมมันกลับมายังฝูงของพระองค์

⁵ And **having found**, he **lays** it on his shoulders, rejoicing.

⁵ และเมื่อพบมัน เขาเอามันขึ้นบนบ่าของเขา ชื่นชมยินดี

Comments 15:5. As the verse tells us, the Lord will go and look for all the lost sheep. When the Lord has found them, even as the verse says, He puts them on His shoulders, but in the spiritual world, the Lord will put them into His bosom. This is the way the Lord shows love towards His lost children: the width of His breast receives them all. When they wander off in the wrong way, He will always go after them.

ความเห็น 15:5 ตามที่ข้อเขียนได้บอก พระเจ้าจะไปและมองหาเหล่าแกะหลงทั้งหมด เมื่อพระเจ้าได้พบมัน ตามที่ข้อเขียนได้บอก พระองค์เอามันขึ้นบนป่าของพระองค์ แต่ในโลกแห่งวิญญาณ พระเจ้าจะวางพวกเขาไว้ในอ้อมอกของพระองค์ นี่คือการแสดงออกถึงความรักของพระองค์ต่อเด็กของพระองค์ที่หลงทางไป ความกว้างของพระองค์นั้นมากพอที่จะรับพวกเขาทั้งหมดได้ เมื่อพวกเขาออกไปในทางที่ถูกต้อง ตลอดเวลาพระองค์จะไปตามพวกเขา

⁶ And when he comes home, he calls together the friends and the neighbors, saying to them, Rejoice with me, for I have found my sheep that was perishing.

⁶ และเมื่อเขากลับบ้าน เขาเรียกเพื่อนของเขาและเพื่อนบ้านของเขาให้เข้ามาดื่มน้ำด้วยกัน พูดแก่พวกเขาว่า ดีใจกับฉัน เพราะฉันได้พบแกะของฉันตัวที่หลงหายไป

Comments 15:6. Home in this place is heaven; His friends and His neighbors are angels and all the servants of the Lord. The beloved Son of God will announce to all the hosts of heaven: I have brought back My lost sheep; come and rejoice with Me because I have found My lost child.

ความเห็น 15:6 บ้านในที่นี้คือสวรรค์ เพื่อนของพระองค์และเพื่อนบ้านของพระองค์คือเหล่าทูตสวรรค์และเหล่าผู้รับใช้ทั้งหมดของพระเจ้า พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะประกาศแก่เหล่าผู้ที่อยู่ในสวรรค์ เราได้นำกลับมาแกะหลงทางของเรา มาและร่วมสุขกับเขา เพราะเราได้พบเด็กของเราที่หลงทางไป

⁷ I say to you that even so, there will be delight in heaven on one sinner repenting, more than over ninety-nine righteous, who have no need of repentance.

⁷ เรา จะบอกแก่เจ้าว่า เช่นเดียวกันนั้นจะมีความยินดีในสวรรค์ต่อคนบาปคนหนึ่งทีกลับตัว มากกว่าเก้าสิบเก้าคนที่ถูกตัก ผู้ซึ่งไม่ต้องการกลับตัว

Comments 15:6-7. The righteous ones have already been saved, and the celebration for those has been done already. But when a sinner has repented, the lost sheep, the Lord's heart rejoices, and when His heart is rejoicing, the whole heaven will rejoice with Him; that is why the verse has told: "Rejoice with me, for I have found my sheep that was perishing."

ความเห็น 15:6-7 คนที่ถูกตักนั้นได้รอดแล้ว งานฉลองสำหรับพวกนั้นได้มีไปแล้ว แต่เมื่อคนบาปได้กลับตัว แกะหลงทาง ใจของพระเจ้ามีความสุข และเมื่อใจของพระองค์มีความสุขทั้งสวรรค์จะมีความสุขกับพระองค์ นั่นคือทำไมพระเจ้าข้อเขียนได้บอกไว้ว่า "ดีใจกับฉันเพราะฉันได้พบแกะของฉันตัวที่หลงหายไป"

⁸ Or what woman having ten silver coins, if she loses one coin, does not light a lamp, and sweeps the house, and searches diligently until she finds it?

⁸ หรืออะไรที่ผู้หญิงที่มีเงินเหรียญสิบเหรียญ ถ้าเหรียญหนึ่งหายไป จะไม่จุดตะเกียง และเก็บกวาดบ้าน และมองหาอย่างใจจดจ่อจนกระทั่งเธอหามันเจอ?

Comments 15:8. This parable has a similar meaning to the parable above, but the Lord wants to provide a comparison for all readers. In this parable, the Lord uses this woman, a human, as an example of searching for her lost coin that is of lesser value. With the love the Lord has for all His children, think of how much more the Lord will search for His lost children; He will search for them, and when He finds them, He will rejoice more than this woman does when she finds her lost coin.

ความเห็น 15:8 คำอุปมานี้มีความหมายคล้ายกับคำอุปมาข้างบน แต่พระเจ้าต้องการให้การเปรียบเทียบสำหรับผู้อ่านทำ ในคำอุปมานี้ พระเจ้าใช้ผู้หญิงคนนั้น มนุษย์ผู้หนึ่ง เป็นตัวอย่างของการเสาะหาเพราะเธอที่ได้ทำหายไปเหรียญซึ่งมีค่าน้อยกว่า ด้วยความรักที่พระเจ้ามีต่อเด็กทั้งหมดของพระองค์ คิดถึงว่ามากเท่าใดที่พระเจ้าจะเสาะหาสำหรับเด็กของพระองค์ที่หลงไป พระองค์จะเสาะหาพวกเขา และเมื่อพระองค์พบพวกเขา พระองค์จะมีความสุขมากกว่าที่ผู้หญิงคนนี้ได้มีเมื่อเธอพบเหรียญของเธอที่หายไป

⁹ And having found it, she calls together the friends and neighbors, saying, Rejoice with me, for I have found the coin that I lost.

⁹ และเมื่อหามันพบ เธอเรียกเพื่อนและเพื่อนบ้านของเธอมา พูดว่า ดีใจกับฉัน เพราะฉันได้หาพบเงินเหรียญที่ฉันได้ทำหายไป

Comments 15:9. This verse has the same meaning as verse 6 above. As a human, this woman rejoices in finding the lost coin and calls her friends and neighbors to celebrate. But, for the Lord of heaven, who are His neighbors? All heavenly hosts in heaven are His neighbors. They will all know when His lost children have

been found, and all will realize how much the beloved Son of God rejoices in finding His children; it is a clear comparison for all.

ความเห็น 15:9 ข้อนี้มีความหมายเดียวกับข้อข้างบน ผู้หญิงคนนี้เป็นมนุษย์

มีความยินดีในการหาพบหรือญาติที่หายไปและเรียกเพื่อนบ้านของเธอมาฉลอง แต่สำหรับพระเจ้าแห่งสวรรค์ ใครคือเพื่อนบ้านของพระองค์?

เหล่าทูตสวรรค์ในสวรรค์คือเพื่อนบ้านของพระองค์ พวกเขาทั้งหมดจะรู้เมื่อพระองค์ได้หาพบเหล่าเด็กหลงทาง

และทั้งหมดจะรู้ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามีความยินดีมากเท่าใดในการหาพบเด็กของพระองค์

มันเป็นการเปรียบเทียบที่ชัดเจนสำหรับทั้งหมด

¹⁰ Even so, I say to you; there is delight in the eyes of the angels of God on one sinner repenting.

¹⁰ เช่นเดียวกัน เรา จะบอกแก่ท่านว่า ที่นั่นในสายตาของเหล่าทูตสวรรค์ของ พระเจ้า จะมีความยินดีต่อคนบาปคนหนึ่งที่ได้กลับตัว

¹¹ And He said, A certain man had two sons.

¹¹ และ พระองค์ พูดว่า ชายคนหนึ่งมีบุตรชายสองคน

¹² And the younger of them said to the father, Father, give the part of your substance falling to me. And he divided between them the substance.

¹² และคนอันหนึ่งในพวกเขาพูดต่อพ่อว่า พ่อ ขอสมบัติส่วนที่ท่านจะให้ที่เป็นของข้าพเจ้านั้นแก่ข้าพเจ้า

และท่านแบ่งสมบัติของท่านให้แก่ระหว่างพวกเขา

Comments 15:11-12. A certain man in this place represents the Lord Himself; the two sons have different meanings. As the verse has told, the younger one is asking for his inheritance from the father, and the earthly father has given the inheritance according to what he has. But the Lord Himself has all this earth as His inheritance, and when one of His children asks for an inheritance, with love, the Lord Himself will give him a portion. Therefore, there are two ways of inheritance from the Lord: inheritance of this earth, that is one thing the Lord will provide, but also, He has a spiritual inheritance to give as well. But these children ask for the inheritance of this earth, and the father of this earth will give according to what he has. But you as a believer, when asking gifts from the Lord, do not ask gifts of this earth but of the earth that will come, which will be the real inheritance for you.

ความเห็น 15:11-12 ชายคนหนึ่งในที่นี่เป็นตัวแทนของพระเจ้าพระองค์เอง บุตรทั้งสองมีความหมายแตกต่างกันไป ตามที่ข้อเขียนได้บอก

คนอันหนึ่งที่ขอมรดกส่วนที่เป็นของเขาจากพ่อ และพ่อทางโลกได้ให้มรดกตามที่เขามี

แต่พระเจ้าพระองค์เองมีสิ่งทั้งหมดของโลกนี้เป็นมรดกของพระองค์ และเมื่อเด็กคนหนึ่งโดยพระองค์ขอมรดก ด้วยความรัก พระเจ้าพระองค์เองจะให้ ส่วนของเขา

ดังนั้น ที่นี้มีมรดกสองอย่างจากพระเจ้า มรดกของโลกนี้ นี่คืออย่างหนึ่งที่พระเจ้าจะให้ แต่ด้วยกัน พระองค์ก็มีมรดกแห่งจิตวิญญาณที่จะให้ด้วย

แต่เด็กพวกนี้ขอมรดกแห่งโลกนี้ และพ่อของโลกนี้จะให้ตามที่เขามี แต่ท่านผู้มีความเชื่อ เมื่อขอของขวัญจากพระเจ้า

ไม่ใช่ขอของขวัญของโลกนี้แต่เป็นของโลกที่จะมาถึง ซึ่งจะเป็นมรดกอันแท้จริงสำหรับท่าน

The young man asks for the part of the inheritance that falls to him, and his father gives him the part that falls to him; another son has not asked his part yet, but we should notice that the father has already prepared a spare portion for the one that did not ask inheritance yet. The verse does not tell how much he gave away, but the verse tells he gave away the portion that the young son was asking, which he thinks the son deserves, and the father gives according to his judgment.

เด็กหนุ่มขอส่วนของมรดกที่ตกแก่เขา และพ่อของเขาได้ให้ส่วนที่ตกแก่เขา และบุตรอีกคนยังไม่ได้ขอส่วนของเขา

แต่สังเกตดูว่าพ่อได้เตรียมสมบัติส่วนสำหรับคนที่ยังไม่ได้ออกแล้ว ข้อเขียนไม่ได้บอกว่าเขาให้มากเท่าใด

แต่ข้อเขียนได้บอกว่าเขาให้ส่วนที่เด็กหนุ่มได้ขอ ซึ่งเขาคิดว่าเขาควรได้รับ และพ่อให้ตามความคิดเห็นของเขา

¹³ And not many days after, the younger son, having gathered together all that he had, took his journey into a far country; and there dissipated his wealth with riotous living.

¹³ และหลังจากนั้นไม่กี่วัน บุตรคนเล็ก รวบรวมของของเขาทั้งหมดที่เขาได้ ออกเดินทางไปยังเมืองไกล

และในเวลานั้นเขาใช้จ่ายสมบัติของเขาทั้งหมดอย่างสำราญ

Comments 15:13. As the verse tells us, the wealth he has spent was not his from the beginning; the way he used his wealth is the same as many Christians nowadays. They do not use properly the gift the Lord has given them. Look at this young man, spending all the inheritance, but he did not spend time thinking of his father who gave him the inheritance; this is the same way as many Christians do with the gifts that the Lord has given them. The gift of the Lord is not a treasure of this earth; love reading the Word, try to understand the Word; meditate and think about the beloved Son of God; before you follow the world, think of the One that shed His blood for you, and cleansed you until you are fit to meet with the Father.

ความเห็น 15:13 ตามที่ข้อเขียนบอก ว่าเขาได้ใช้ชีวิตอย่างไรในเบื้องต้น วิธีที่เขาได้ใช้สมบัติของเขานั้นเหมือนคริสเตียนหลายคนในทุกวันนี้ พวกเขาไม่ใช่ของขวัญที่พระเจ้าได้ให้แก่เขาอย่างถูกต้อง มองชายหนุ่มคนนี้ ใช้มรดกทั้งหมดของเขา

แต่เขาไม่ได้ใช้เวลาคิดถึงพ่อของผู้ที่ได้ให้มรดกแก่เขา เช่นเดียวกันคริสเตียนหลายคนที่ทำกับของขวัญที่พระเจ้าได้ให้แก่พวกเขา ของขวัญของพระเจ้าไม่ใช่สมบัติของโลกนี้ รักในการอ่านพระคำ พยายามที่จะเข้าใจพระคำ ฝึกรบและคิดถึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ก่อนที่ท่านติดตามโลก คิดถึงผู้คนที่สละเลือกของพระองค์เพื่อท่าน และทำให้ท่านสะอาดจนกระทั่งท่านเหมาะที่จะพบกับพระบิดา

¹⁴ And **having spent all, there arose a severe famine in that country; and he began to be in want.**

¹⁴ และเมื่อเขาได้ใช้ทั้งหมดหมดไป ได้เกิดการกันดารอาหารอย่างรุนแรงในเมืองนั้น และเขาเริ่มมีความต้องการ

Comments 15:14. The severe famine here does not relate only to weather conditions but also to the Holy Spirit's gift from the Father. When not many have received this gift, they will begin to think about what happened to the Father Himself and why He withholds this gift from humans. Still, they do not think about what humans have been doing with His gifts. When the end time comes, the gift of the Holy Spirit will cease to be poured down, and everyone will be in need of it because they will expect help from the Lord.

ความเห็น 15:14

กันดารอาหารอย่างรุนแรงในที่นี้ไม่ได้เกี่ยวกับสภาพอากาศเพียงเท่านั้นแต่ด้วยกันเกี่ยวกับของขวัญแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระบิดา

เมื่อมีเพียงคนจำนวนน้อยที่ได้รับของขวัญนี้ พวกเขาจะเริ่มคิดว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับพระบิดาพระองค์เอง

ทำไมพระองค์จึงหน่วงเหนี่ยวของขวัญนี้จากมนุษย์ ถึงกระนั้น พวกเขายังไม่คิดว่ามนุษย์ได้ทำอะไรกับของขวัญของพระองค์ เมื่อวันสุดท้ายมาถึง ของขวัญแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จะจบการไหลมา และทุกคนจะมีความต้องการมันเพราะพวกเขาจะหวังความช่วยเหลือจากพระเจ้า

¹⁵ And **having made his way, he kept company to one of the citizens of that country; and he permitted him to go into his property to feed swine.**

¹⁵ และไปตามทางของเขา เขาคบหาสมาคมกับชาวเมืองคนหนึ่ง และเขาส่งให้เขาไปในทุ่งของเขาเพื่อเลี้ยงสุกร

Comments 15:15. “He kept company” or gave himself is the correct meaning in this verse.

Pay attention to what the verse says; the term “kept company” also includes the fact that he joined with what the town was doing as well. And, with mercy, one of the townspeople sent him to feed the pigs. The pig is an unclean animal, and whoever is involved with them becomes unclean as well, but this person has no choice; he must take this job.

ความเห็น 15:15 “เขาคบหาสมาคม” หรือให้ตัวเองคือความหมายที่ถูกต้องการในข้อนี้

ให้ความสนใจว่าอะไรที่ข้อเขียนได้บอก คำที่เขาคบหาสมาคมด้วยกันรวมทั้งสิ่งอะไรที่เมืองนั้นกำลังทำได้เข้าร่วมกับมันด้วย และ

ด้วยความเมตตา คนของเมืองคนหนึ่งได้ส่งเขาให้ไปให้อาหารแก่หมู

หมูนั้นเป็นสัตว์ที่ไม่สะอาดและใครก็ตามที่ไปเกี่ยวข้องกันมันกลายเป็นคนไม่สะอาดไปด้วย แต่คนนี้ไม่มีทางเลือก เขาต้องรับงานนี้

¹⁶ And he would **gladly have filled his belly from the husks that the swine were eating, and no one gave to him.**

¹⁶ และเขามีความยินดีที่จะได้เต็มท้องของเขาจากเปลือกผักที่สุกรกิน และไม่มีใครให้สิ่งใดแก่เขา

Comments 15:16. Pay attention to the “filled his belly from the husks that the swine were eating.” As a human, what the pig will eat, you will not eat even if you are hungry, but this man came to the point of wishing to eat what the pigs were eating because no one had mercy on him.

ความเห็น 15:16 ให้ความสนใจ “จะได้เต็มท้องของเขาจากเปลือกผักที่สุกรกิน” เป็นมนุษย์ อะไรที่หมูจะกิน ท่านจะไม่กินถึงแม้ว่าท่านจะหิว

แต่ชายคนนี้ได้มาถึงจุดนี้ต้องการกินอะไรที่หมูกำลังกินเพราะไม่มีใครมีเมตตาต่อเขา

“And no one gave to him.” We can notice from the verse, if he has been hired, he would get the payment and would not have to wish to eat the animal’s food. But he gave himself for their mercy, he went to work for them, and upon the mercy of people, he will get food to eat, that what the verse tells. He joined with them and did according to what they were doing to get their mercy, but no one had compassion for him.

“และไม่มีใครให้สิ่งใดแก่เขา” เราสามารถสังเกตได้จากข้อนี้ ถ้าเขาได้รับจ้าง เขาจะได้รับค่าจ้างและไม่ต้องการที่จะกินอาหารของสัตว์ แต่เขาให้ตัวเขาเองสำหรับความเมตตาของพวกเขา เขาไปทำงานสำหรับพวกเขา และเนื่องด้วยความเมตตาของคน เขาจะได้อาหารเพื่อกิน นั่นคือสิ่งที่ข้อนี้ได้ออก เขาเข้าร่วมกับพวกเขาและทำสิ่งที่เขาทำเพื่อที่จะได้รับความเมตตาของพวกเขา แต่ไม่มีใครมีเมตตาต่อเขา

¹⁷ But **having come** to himself, he said, How many hired servants of my father have **an abundance of bread**, but I am perishing here with hunger!

¹⁷ แต่เมื่อเขารู้สำนึกถึงตัวเขาเอง เขาพูดว่า พ่อของฉันมีคนรับใช้หลายคนที่มีขนมปังเหลือมากมาย แต่ฉันมาอดอาหารตายอยู่ในที่นี่!

Comments 15:17. “But having come to himself.” The Lord wants to tell everyone that when you come to yourself, it is when you realize that you, by yourself, can’t make it alone. But you have someone who loves you and will give you according to your needs, regardless of earthly or spiritual; come to that One: God Almighty is the merciful One that will help you when you repent and come to ask His mercy.

ความเห็น 15:17 “แต่เมื่อเขารู้สำนึกถึงตัวเขาเอง”

พระเจ้าต้องการบอกแก่ทุกคนเมื่อท่านได้มาสำนึกด้วยตัวของท่านเองเมื่อท่านตระหนักได้ว่าตัวของท่านเองไม่สามารถทำได้ตามลำพัง แต่ท่านมีผู้ที่รักท่านและจะให้ท่านตามที่ท่านมีความต้องการ ไม่สำคัญว่าทางโลกหรือทางจิตวิญญาณ มายังท่านผู้นั้น

พระเจ้าผู้สูงสุดคือผู้มีความเมตตาที่นั่นที่จะช่วยท่านเมื่อท่านกลับตัวและมาร้องขอพระเมตตาของพระองค์

“How many hired servants of my father ...” As this portion of the verse has told, all Christians should think again: when you come to the Lord with faith, do not look what someone else has, but go back to your God who has all of your needs, and you will have leftovers; don’t be proud of yourself, come back home to the Lord your true Father.

“พ่อของฉันมีคนรับใช้หลายคน...” ในส่วนนี้ของข้อเขียนได้ออก คริสเตียนทุกคนควรจะคิดอีกครั้ง เมื่อท่านมายังพระเจ้าด้วยความศรัทธา

อย่าได้มองว่าคนอื่นมีอย่างอื่นใด แต่หันกลับไปยังพระเจ้าของท่านผู้ซึ่งมีทุกอย่างที่ท่านต้องการ และท่านจะมีเหลือเพื่อ อย่าหลงภูมิใจในตัวอง กลับบ้านมายังพระเจ้าพระบิดาเจ้าที่แท้จริงของท่าน

¹⁸ I will arise and go to my father and will say **to him**, Father, I have sinned **to heaven**, and **before you**;

¹⁸ ฉันจะลุกขึ้นและไปยังพ่อของฉันและจะพูดแก่ท่านว่า บิดา ฉันได้ทำผิดต่อสวรรค์ และต่อหน้าของท่าน

Comments 15:18. This verse clearly tells us that at this point, this son came to himself and admitted his sin against his father as all humans should do: confess your sins and ask forgiveness, and believe that your God is merciful and He will forgive you all your sins if you repent.

ความเห็น 15:18 ข้อเขียนนี้ได้บอกอย่างชัดเจน บุตรคนนี้รู้สำนึกถึงตัวเขาเองแล้วและยอมรับบาปของเขาที่ต่อต้านพ่อซึ่งมีมนุษย์ทั้งหมดควรทำ ยอมรับบาปของท่านและร้องขอพระเมตตา และเชื่อว่าพระเจ้าของท่านนั้นมีพระเมตตาและพระองค์จะให้ภัยบาปของท่านทั้งหมดถ้าท่านกลับตัว

“Sinned to heaven.” In this place, the saying “sinned to heaven” means sinned against the will of the Father; when God created humans, the children must obey the parents, and here, in this parable, the son did not obey the father. So, here it talks about children and parents who are believers.

When saying, “sinned to heaven,” the person fights with God; when the person sinned against heaven, that person intends to fight against the Father Himself.

“ได้ทำผิดต่อสวรรค์” ในที่นี้ บอกว่า “ได้ทำผิดต่อสวรรค์” หมายความว่าทำผิดต่อต้านความประสงค์ของพระบิดา เมื่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้สร้างมนุษย์ เด็กต้องเชื่อฟังผู้ปกครอง และในที่นี้ในคำอุปมานี้ บุตรไม่ได้เชื่อฟังบิดา ดังนั้น ในที่นี้มันพูดเกี่ยวกับเด็กและผู้ปกครองนั่นคือเหล่าผู้มีความเชื่อ เมื่อบอกว่า “ทำผิดต่อต้านสวรรค์” คนสู้กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เมื่อคนทำผิดต่อต้านสวรรค์ คนนั้นมีจุดมุ่งหมายที่จะสู้ต่อต้านพระบิดาพระองค์เอง

¹⁹ I am no **longer** worthy to be called your son. Make me as one of **your** servants.

¹⁹ ฉันไม่มีค่าสมควรที่จะได้เรียกว่าเป็นบุตรของท่าน ให้ฉันเป็นคนหนึ่งในหมู่คนรับใช้ของท่าน

Comments 15:19. This verse is the heart of this parable: to see yourself as not worthy but still wanting to serve the Lord God Almighty. To be “a servant of the Lord” is what the heart of all believers should be, not

just enjoying God's creation. So, feel like God's servant and do according to His will. A servant will wait for the master's order; you, as Christians, also wait upon the Lord's mercy and wishes.

ความเห็น 15:19 ข้อนี้คือหัวใจของคำอุปมานี้ เราเห็นว่าตัวเองไม่มีคุณค่าแต่ยังมีความต้องการที่จะรับใช้พระเจ้าผู้สูงสุด เป็นดั่ง "ผู้รับใช้ของพระเจ้า" นั่นคือสิ่งที่ใจของผู้มีความเชื่อทั้งหมดควรมี ไม่ใช่เพียงมีความยินดีต่อสิ่งทั้งหลายที่พระเจ้าสร้าง ดังนั้น คิดถึงตัวเองว่าเป็นเหมือนผู้รับใช้ของพระเจ้าและทำตามพระประสงค์ของพระองค์ ผู้รับใช้จะรอคอยสำหรับคำสั่งจากนาย ท่าน ผู้เป็นคริสเตียนด้วยเช่นเดียวกัน รอคอยต่อพระเมตตาของพระเจ้าและความปรารถนา

²⁰ And **having risen up**, he came to his father. But while he was yet far off, his father **perceived** him, and **had pity**, and **having run fell upon** his neck, and kissed him.

²⁰ และได้ลุกขึ้น เขามายังบิดาของเขา แต่เมื่อเขายังอยู่ไกล พ่อของเขารับรู้เขา และมีความสงสาร และวิ่งไปกอดคอเขา และจูบเขา

Comments 15:20. "And having risen up, he came to his father." The verse tells that he came to his father; the repenting child has come home. The Lord wants every child of His to see this as an example as well, and when you need help, come home.

ความเห็น 15:20 "และได้ลุกขึ้น เขามายังบิดาของเขา" ข้อนี้ได้บอกว่าเขามายังบิดาของเขา เด็กที่สำนึกผิดได้กลับมาบ้าน

พระเจ้าต้องการให้เห็นของพระองค์ทุกคนเห็นสิ่งนี้เป็นตัวอย่างด้วยเช่นเดียวกัน และเมื่อท่านต้องการความช่วยเหลือ กลับมาบ้าน

"But while he was yet afar off ... had pity." This is an example of how the heavenly Father feels when a child repents and comes home; His heart is filled with pity for that child.

"And having run fell upon his neck, and kissed him." So, you, as a Christian, imagine the picture when your time comes to meet the Father. You will see His arms wide open, and He will embrace you to His bosom; this is the Father's feeling.

"แต่เมื่อเขายังอยู่ไกล... ด้วยความสงสาร" นี่คือตัวอย่างว่าพระบิดาแห่งสวรรค์มีความรู้สึกอย่างไรเมื่อเด็กสำนึกผิดและกลับมาบ้าน หัวใจของพระองค์เต็มไปด้วยความสงสารต่อเด็กคนนั้น

"และวิ่งไปกอดคอเขา และจูบเขา" ดังนั้น ท่าน ผู้เป็นคริสเตียน คิดถึงภาพเมื่อเวลาของท่านมาถึงเพื่อพบพระบิดา

ท่านจะเห็นอ้อมแขนของพระองค์เปิดออกกว้าง และพระองค์จะกอดท่านเข้าสู่อ้อมอกของพระองค์ นี่คือการรู้สึกของพระบิดา

²¹ Now the son said to him, Father, I have sinned to heaven, and before you; I am no longer worthy to be called your son.

²¹ เวลานี้บุตรพูดต่อท่าน บิดา ฉันได้ทำผิดต่อสวรรค์ และเบื้องหน้าท่าน ฉันไม่มีค่าพอที่จะได้รับเรียกว่าเป็นบุตรของท่าน

Comments 15:21. Now, the son is humble in the heart; all believers should take this as an example. This son has realized he is not worthy. You, as a Christian, if you don't meditate enough in the Word, then when you are face to face with the Lord God Almighty, you will feel yourself not worthy enough because He has given you the Holy Word, but you did not meditate and use it; not only reading, meditate and follow as well.

ความเห็น 15:21 ขณะนี้ความถ่อมใจของบุตรชาย เหล่าผู้มีความเชื่อทุกคนควรใช้สิ่งนี้เป็นตัวอย่าง บุตรชายคนนี้ได้ตระหนักว่าเขาไม่มีคุณค่าใดๆ ท่านผู้เป็นคริสเตียน ถ้าท่านไม่มีกอบรมในพระคำอย่างเพียงพอ เมื่อท่านเผชิญหน้ากับพระเจ้าผู้สูงสุด

แล้วท่านจะรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองไม่มีคุณค่าเพียงพอเพราะพระองค์ได้ให้แก่ท่านพระคำอันศักดิ์สิทธิ์ แต่ท่านไม่ได้มีกอบรมและใช้มัน ไม่เพียงแต่อ่านเท่านั้น มีกอบรมและติดตามด้วยเช่นเดียวกัน

²² Now the father said to his servants, Bring out quickly the best apparel, and clothe him; and put a ring on his hand, and sandals on his feet;

²² เวลานี้บิดาพูดต่อคนรับใช้ของท่านว่า โดยเร็วไปเอาเสื้อผ้าคลุมตัวที่ดีที่สุด และใส่ลงบนเขา และใส่แหวนในมือของเขา และรองเท้าใส่ที่เท้าของเขา

Comments 15:22. "Bring out quickly the best apparel, and clothe him." When you come to heaven, the Lord Himself will clothe you with the cloth that humans cannot explain; the material that will cling to the body, and the person will feel it fits on as becoming part of the body; this cloth no one else can take it away from you, this is the cloth of heaven that belongs to you.

ความเห็น 15:22 "โดยเร็วไปเอาเสื้อผ้าคลุมตัวที่ดีที่สุด และใส่ลงบนเขา" เมื่อท่านมายังสวรรค์

พระเจ้าพระองค์เองจะคลุมท่านด้วยผ้าที่มนุษย์ไม่สามารถอธิบาย

วัตถุประสงค์นั้นจะแนบตัวอยู่กับร่างและผู้นั้นจะรู้สึกว่ามันเหมาะสมกับร่างเหมือนกับว่าเป็นส่วนหนึ่งของร่าง วัตถุประสงค์นี้ไม่มีใครสามารถเอามันไปจากท่าน วัตถุประสงค์แห่งสวรรค์นี้เป็นของท่าน

“And put a ring on his hand.” This part shows ownership; you become a servant of the Lord God Most High. “และใส่แหวนในมือของเขา” ส่วนนี้ได้แสดงถึงความเป็นเจ้าของ ท่านกลายเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้สูงสุด

“And sandals on his feet.” These sandals are not the same as the human sandals are on earth, but these sandals will carry you beyond what regular sandals can do; the sandals will fit on your feet, and you will take off your sandals only when you are face to face with your Lord.

Having sandals and clothes is one of the regulations that the Lord requires. The sandals that you can use for eternity and never get old or look worn out are the sandals we all will have. The body shape that we will have cannot be exposed to everyone to be seen, so it must be clothed. The body itself will show the level that you are in heaven; that body will also have light in itself.

“และรองเท้าใส่ที่เท้าของเขา” รองเท้านี้ไม่เหมือนกับรองเท้าของมนุษย์บนโลก แต่รองเท้าที่ท่านจะใช้ไปได้มากกว่าที่รองเท้าธรรมดาสามารถทำได้ รองเท้าจะเหมาะกับขนาดของเท้าของท่าน และท่านจะถอดรองเท้าของท่านออกเพียงเมื่อท่านอยู่ต่อเบื้องหน้าของพระเจ้าของท่าน

มีรองเท้าและเสื้อผ้าคือกฎข้อหนึ่งที่พระเจ้าตั้งไว้

รองเท้าที่ท่านสามารถใช้ได้ตลอดไปไม่มีวันจบและจะไม่เก่าหรือมองว่าถูกใช้มาก ๆ นั้นคือรองเท้าที่เราจะมี

รูปร่างของร่างที่เราจะมีนั้นเราจะไม่สามารถให้ใครได้เห็นได้ ดังนั้นมันจะต้องมีผ้าคลุมไว้ ร่างกายมันเองจะแสดงถึงขั้นที่ท่านอยู่ในสวรรค์ ด้วยกันร่างนั้นจะมีแสงในตัวของมันเองด้วย

²³ and bring and kill the **fatted** calf, and let us eat, and make merry.

²³ และนำวัววันและฆ่ามัน และให้พวกเรากิน และมีความสุขยินดี

Comments 15:23. Pay attention, fattened calf, the best of the best, is brought to celebrate. In this place, it tells all readers how much happy the Lord is to see all the lost children coming home to Him. He will bring the best He has to celebrate receiving the lost children.

ความเห็น 15:23 ให้ความสนใจ วัววัน ดีที่สุดของที่ดีที่สุด มันถูกนำมาเพื่องานฉลอง ในที่นี้

มันได้บอกแก่ผู้อ่านทั้งหมดว่าพระเจ้ามีความสุขมากเท่าใดที่ได้พบเหล่าเด็กที่หลงทางได้กลับบ้านหาพระองค์

พระองค์จะนำสิ่งที่ดีที่สุดที่พระองค์มีเพื่อทำการเลี้ยงฉลองในการต้อนรับเด็กที่หลงทาง

Q: What would the fattened calf mean in heaven’s terms? **A:** In heaven, there are no calves, but here, the Lord wants to give a comparison that shows His love for the lost sheep and the blessings that He has prepared for all as well; that is why the verse tells that the Lord uses the fatten one, which has been fed very well, has been fed with all the blessings of the Lord to make the celebration.

คำถาม สิ่งนี้หมายความว่าอะไรในสวรรค์ วัววัน? คำตอบ ในสวรรค์ ที่นั่นไม่มีวัว

แต่ในที่นี้พระเจ้าต้องการให้การเปรียบเทียบเพื่อแสดงถึงความรักของพระองค์สำหรับและเหล่าพระพรนั้นที่พระองค์ได้เตรียมไว้สำหรับทุกคน นั่นคือทำไมข้อเขียนได้บอกว่าพระเจ้าใช้วัววัน ซึ่งได้เลี้ยงไว้อย่างดีมากๆ ได้เห็นด้วยพระพรของพระเจ้าเพื่อทำงานฉลอง

²⁴ For this my son was dead and is alive again; was lost, and is found. And they began to **make** merry.

²⁴ เพราะบุตรคนหนึ่งของเราได้ตายไปและได้มีชีวิตอีก ได้หลงหายไป และได้หาพบ และพวกเขาเริ่มมีความสุขยินดี

Comments 15:24. The verse clearly tells us that the lost child that was dead in the eyes of the heavenly hosts has become alive with all the blessings from the Father Himself. This child was lost and now came home, and all the heavenly hosts will come and rejoice in this child. So, likewise, all the children of humans that go astray and repent will come home to the Lord.

ความเห็น 15:24 ข้อเขียนได้บอกชัดเจน

เด็กหลงทางนั้นที่ได้ตายไปแล้วในสายตาของเหล่าทูตสวรรค์ได้มีชีวิตอีกครั้งด้วยพระพรทั้งหมดจากพระบิดาพระองค์เอง

เด็กเหล่านั้นที่ได้หลงทางไปและในเวลานี้ได้กลับบ้าน และเหล่าทูตสวรรค์ทั้งหมดจะมาและร่วมยินดีในเด็กนี้ ดังนั้นก็เช่นเดียวกัน

เด็กของมนุษย์ทั้งหมดที่ได้หลงทางไปและกลับตัวจะกลับมามีบ้านของพระเจ้า

“Was dead.” Dead here is in the state of stopping meditating on the Holy Word and following the Word; their path has been blocked (is not lit anymore), but the Lord Himself will help them. Some may go over the

blockage, some go under, and some go around, but all that repent will find the way back. The path that has been blocked relates to the blockage of the light; when you lack meditation in the Word, the light for the way to walk has been blocked; it is dark, not bright anymore.

“ได้ตายไป” ตายในที่นี้คืออยู่ในสถานะของหยุดมือบวมในพระคำอันศักดิ์สิทธิ์และการติดตามพระคำ ทางของพวกเขาได้ถูกกั้น(คือไม่ได้ติดอีกต่อไป) แต่พระเจ้าพระองค์จะช่วยเหลือพวกเขา บางคนอาจขึ้นไปเหนือเครื่องกั้น บางคนอาจได้ไปภายใต้ และบางคนไปรอบๆ แต่ทั้งหมดที่ได้กลับตัวจะหาพบทางกลับ ทางได้ถูกกั้นเกี่ยวกับการถูกกั้นของแสง เมื่อท่านขาดการมือบวมในพระคำ แสงสำหรับทางเดินจะถูกกั้น มันมืด ไม่สว่างต่อไปแล้ว

“Alive again.” Those who have repented and have invited the Holy Spirit to live in their hearts will return to life back again, for the kingdom of heaven, they must be alive with the Holy Spirit dwelling in them.

“ได้มีชีวิตอีก” พวกนั้นที่ได้กลับตัวและได้เชิญพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าอยู่ในใจของพวกเขาจะกลับมีชีวิตอีก

สำหรับอาณาจักรของสวรรค์พวกเขาต้องมีชีวิตด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าอยู่ในพวกเขา

²⁵ Now, his **older** son was in the field, and as he drew **near** coming to the house, he heard music and dancing.

²⁵ ขณะนั้น บุตรคนโตของเขาอยู่ในทุ่งนา และเมื่อเขากลับมาเข้ามาใกล้บ้าน เขาได้ยินเสียงเพลงและการเต้นรำ

Comments 15:25. “Now, his older son was in the field.” The older son here relates to all the believers who have gone astray into the world of living but did not deny the Lord; they just tangled themselves with the pleasures of the world, wasting time and lacking meditation. The field here is the world of living that this believer went to tangle with. The world of living here means as the Lord created the world, He gives life for living to all creatures; that is why we use the term the world of living. But, when they go out into the world of living, the world of living has power as a magnet to pull them in; that is why they tangle with the world of living.

ความเห็น 15:25 “ขณะนั้น บุตรคนโตของเขาอยู่ในทุ่งนา”

บุตรชายคนโตในที่นี้เกี่ยวกับผู้มีความเชื่อทั้งหมดที่ได้หลงทางไปยังโลกของสิ่งมีชีวิตนี้แต่ไม่ได้ปฏิเสธพระเจ้า

พวกเขาเพียงพัวพันด้วยพวกเขาเองกับความสนุกของโลกนี้ ใช้เวลาโดยไม่มีประโยชน์และขาดการมือบวม

ทุ่งนาในที่นี้คือโลกของสิ่งมีชีวิตนั้นที่ผู้มีความเชื่อนี้เข้าไปพัวพันด้วย โลกของสิ่งมีชีวิตในที่นี้หมายถึงตามที่พระเจ้าได้สร้างโลก

พระองค์ให้ชีวิตสำหรับสิ่งมีชีวิตทั้งหมด นั่นคือทำไมเราจึงใช้คำว่าโลกของสิ่งมีชีวิต แต่เมื่อพวกเขาออกไปเข้าสู่ในโลกของสิ่งมีชีวิต

โลกของสิ่งมีชีวิตมีอำนาจของแม่เหล็กเพื่อดึงพวกเขาเข้าไป นั่นคือทำไมพวกเขาจึงไปพัวพันกับโลกของสิ่งมีชีวิต

“And as he drew near coming to the house.” As he is wandering into the world of living, sometimes he comes close to the place where true believers are worshipping the Lord. When he comes close by, his heart will be stirred; that is what happens with all the lost children that come close to the rest of the true believers worshipping the Lord; the sense of worshipping will touch the heart of the lost one again.

“และเมื่อเขากลับมาเข้ามาใกล้บ้าน” เมื่อเขามีความอยากที่จะรู้เข้าสู่โลกของสิ่งมีชีวิต

บางครั้งเขามาใกล้กับที่ที่ผู้มีความเชื่อที่แท้จริงทำการนมัสการพระเจ้า เมื่อเขาเข้ามาใกล้ ใจของเขาจะมีความเร่งเฝ้า

นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อเด็กที่ได้หลงทางได้เข้ามาใกล้กับพวกที่มีความเชื่อที่แท้จริงนมัสการพระเจ้า

ความรู้สึกของการนมัสการจะสัมผัสใจของผู้หลงทางอีก

“He heard music and dancing.” The sound of worship that he hears becomes a joyful noise for his soul, and the joy has returned to his heart.

Note. The younger son also did not deny the Lord (he sinned to heaven, not against heaven), but he made more terrible sins in his living.

“เขาได้ยินเสียงเพลงและการเต้นรำ” เสียงของการนมัสการนั้นที่เขาได้ยิน กลายเป็นเสียงแห่งความสุขสำหรับจิตวิญญาณของเขา

และความสุขได้กลับคืนมายังใจของเขา

สังเกต ด้วยกันบุตรคนน้องไม่ได้ปฏิเสธพระเจ้า (เขาทำบาปต่อสวรรค์ ไม่ใช่ต่อต้านสวรรค์) แต่เขาทำบาปที่เลวร้ายยิ่งกว่าในชีวิตของเขา

²⁶ And he called to him one of the servants and inquired what these might be.

²⁶ และเขาเรียกคนรับใช้คนหนึ่งมายังเขาและสอบถามว่าสิ่งเหล่านี้คืออะไร

Comments 15:26. When this brother came and heard the music, curiosity overpowered him; he wanted to know from the deep of his soul: I am not there, but what is this sound for? So, this servant of his household will know all that happens and all the activity details; that is why he called him and inquired of him.

ความเห็น 15:26 เมื่อพี่น้องของชายคนนั้นมาและได้ยินเสียงเพลง ความสงสัยได้เข้าควบคุมเขา เขาต้องการที่จะรู้จากส่วนลึกของจิตวิญญาณของเขา เราไม่ได้อยู่ในที่นั่น แต่เสียงเหล่านี้มีเพื่ออะไร? ดังนั้น คนรับใช้ของบ้านของเขาจะรู้ทุกอย่างว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้างและรายละเอียดทั้งหมดของกิจการนั้นคือทำไมเขาจึงเรียกเขาและสอบถามเขา

²⁷ And he said to him, **Your brother has come; and your father has killed the fattened calf because he has received him safe and sound.**

²⁷ และเขาบอกแก่เขาว่า น้องชายของท่านกลับมา และบิดาของท่านได้ฆ่าวัววันเพราะท่านได้รับเขากลับมาปลอดภัย

Comments 15:27. All readers can notice, in this verse, when he hears what the father has prepared for his brother, his heart itself starts to fight back inside him, and all his mind can think only about what had happened in the past. He has learned all the teachings of forgiveness, but he cannot forgive his own brother; we notice this because he is repeating the sins of the younger brother that he has done to the family (see verse 30). Even the family wants to forget, but he cannot let it happen and wants to point out to his father not to forget what he has done, and now you killed the fattened calf for him, the one who harmed you. He repeated his brother's sins in these verses, but that is against the Lord's teaching. The Lord teaches us to forgive and forget when someone does wrong to us, and this is your own brother; forgive him as well. All readers should bring this teaching and apply it to their lives.

ความเห็น 15:27 ผู้อ่านทั้งหมดสามารถสังเกตเห็นได้ ในข้อเขียนนี้ เมื่อเขาได้ยินว่าบิดาได้เตรียมอะไรสำหรับน้องของเขา ใจของเขาเริ่มเองได้สู้กลับภายในเขา และเขาสามารถคิดได้เพียงว่าในอดีตได้มีอะไรเกิดขึ้น เขาได้เรียนคำสอนทั้งหมดเกี่ยวกับการให้อภัย แต่เขาไม่สามารถให้อภัยน้องของเขาเอง เราสังเกตสิ่งนี้เพราะว่าเขาคิดทบทวนถึงบาปที่น้องได้ทำต่อครอบครัว (มองข้อ 30) ถึงแม้ครอบครัวต้องการที่จะลืม แต่เขาไม่สามารถปล่อยให้เกิดขึ้นได้และต้องชี้ออกมาแก่พ่อของเขาว่าอย่าได้ลืมว่าเขาได้ทำอะไรไป และตอนนี้ท่านฆ่าวัววันสำหรับเขา คนที่ได้ทำไม่ดีแก่ท่าน เขาได้ย้ำถึงบาปของน้องชายในข้อนี้ แต่ก็เป็นการต่อต้านต่อคำสอนของพระเจ้า พระเจ้าสอนเราให้อภัยและลืมเมื่อใครทำผิดต่อเรา และนี่คือน้องชายของท่าน ให้อภัยแก่เขาด้วยเช่นเดียวกัน ผู้อ่านทุกคนควรนำข้อสอนนี้และใช้กับชีวิตของพวกเขา

²⁸ But he was angry and would not go in. And his father, **having come out, encouraged him.**

²⁸ แต่เขามีความโกรธและไม่ยอมเข้าไป และบิดาของเขา ออกมา ให้กำลังใจเขา

Comments 15:28. “But he was angry and would not go in.” Here, we can see the result of anger. When you do not forgive, that thing becomes a sin in your heart. By not going in to join, the verse clearly shows that he cannot forgive his brother; it shows his anger in him. All readers should pay attention to this and watch about anger.

ความเห็น 15:28 “แต่เขามีความโกรธ และไม่ยอมเข้าไป” ในที่นี้ เราสามารถเห็นถึงผลของความโกรธ เมื่อท่านไม่ให้อภัย สิ่งนั้นกลายเป็นบาปในใจของท่าน คำเขียนได้บอกไว้ชัดเขาไม่สามารถให้อภัยแก่น้องชายของเขาโดยไม่ยอมเข้าไปร่วม มันได้แสดงถึงความโกรธของเขาที่ได้มีในเขา ผู้อ่านทั้งหมดควรให้ความสนใจต่อสิ่งนี้และระวังเกี่ยวกับความโกรธ

“And his father, having come out, encouraged him.” The father here in this place is the Lord. When conflict happens, the Lord Himself will be the one who tries to bend it and bring the love back to one another; and if both listen, the peace will come upon both of them.

“และบิดาของเขา ออกมา ให้กำลังใจเขา” บิดาในที่นี้คือพระเจ้า เมื่อมีข้อขัดแย้งเกิดขึ้น

พระเจ้าพระองค์เองจะเป็นผู้ที่พยายามแก้มันและนำความรักกลับมาต่อกันและกัน และถ้าทั้งสองฝ่ายฟัง ความสุขสงบจะมายังพวกเขาทั้งสอง

²⁹ But **answering**, he said to his father, **Behold, so many years I served you, and I never neglected your order; and you never gave me a young goat, that I might make merry with my friends.**

²⁹ แต่ได้ตอบ เขาพูดต่อบิดาของเขาว่า ดูเถิด หลายปีมานี้ข้าพเจ้ารับใช้ท่าน และไม่เคยละเมิดคำสั่งของท่าน

และท่านไม่เคยให้แก่ข้าพเจ้าลูกแพะตัวหนึ่ง เพื่อข้าพเจ้าจะได้ทำงานเลี้ยงกับเพื่อนของข้าพเจ้า

Comments 15:29. “Behold, so many years I served you, and I never neglected your order.” As the verse says, you have been serving the Lord for so long, and you always think you have never neglected the Lord in any way. But you do things expecting a reward, but with the Lord God Almighty, when you do something, do it to please Him, not expecting payment; all Christians should think this way.

ความเห็น 15:29 “ดูเถิด หลายปีมานี้ข้าพเจ้ารับใช้ท่าน และไม่เคยละเมิดคำสั่งของท่าน” ตามที่ข้อเขียนได้ออก
ท่านได้รับใช้พระเจ้ามาเป็นเวลานานแล้ว และตลอดเวลาที่ท่านคิดว่าท่านไม่เคยที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้าในทางใดๆ
แต่ท่านทำสิ่งต่างๆ ด้วยคาดหวังรางวัลตอบแทน แต่กับพระเจ้าผู้สูงส่ง เมื่อท่านทำสิ่งใด เพียงทำเพื่อเป็นที่พอใจของพระองค์
ไม่คาดหวังรางวัลตอบแทน เหล่าคริสเตียนทุกคนควรคิดในทางนี้

“And you never gave me a young goat ...” The goat here is not just the money; he also wants the position of this earth as someone important. All have complained the same way as this one has done, and when you do things, you expect more rewards for showing off to someone else. But with the Lord God Almighty, from above, He sees what your life will end, and at the right moment, He will interfere and help you and make all things according to His will; just believe and have faith in His mercy, and keep the faith until the end.

“และดูเถิดท่านไม่เคยให้แก่วัวลูกแพะตัวหนึ่ง...” ลูกแพะในที่นี้ไม่ใช่เพียงเงิน เขาด้วยกันต้องการตำแหน่งหน้าที่สำหรับโลกนี้ว่าเป็นคนสำคัญ
ทุกคนได้บ่นในทางเดียวกันตั้งที่คนนี้ได้ทำ และเมื่อท่านทำบางอย่าง ท่านหวังรางวัลมากขึ้นเพื่อสำหรับไปขอแลกคนอื่น แต่กับพระเจ้าผู้สูงสุด
จากเบื้องบน พระองค์ได้มองเห็นว่าจุดจบแห่งชีวิตของท่านจะเป็นอย่างไร และในเวลาที่เหมาะสม
พระองค์จะเข้ามาช่วยด้วยและช่วยท่านและทำทุกอย่างตามพระประสงค์ของพระองค์ เพียงมีความเชื่อและมีความ ศรัทธาในพระเมตตาของพระองค์
และเก็บรักษาความศรัทธาจนถึงที่สุด

³⁰ But when this **your** son came, who **squandered your** living with **prostitutes**, you **killed** for him the **fattened** calf.

³⁰ แต่เมื่อบุตรชายคนหนึ่งของท่านกลับมา คนที่ได้ไปสืบทอดสมบัติของท่านกับหญิงโสเภณี ท่านได้ฆ่าลูกแพะอันสำหรับเขา

Comments 15:30. As the verse says, this son was not angry alone but also wanted to blame God that He is unfair because He, the Lord of mercy, has blessed the sinner who did wrong to all. So, in this verse, he pointed out to the Lord what this person’s sin was, but he entirely forgot that the Lord had seen both and their sins, and He has shown mercy to both by giving them life until this day.

ความเห็น 15:30 ตามที่ข้อเขียนได้ออก

บุตรคนนี้ได้มีความโกรธเพียงอย่างเดียวแต่ด้วยกันต้องการตำหนิพระเจ้าว่าพระองค์ไม่เที่ยงธรรมเพราะพระเมตตาของพระเจ้าได้อวยพรคนบาปผู้
ซึ่งได้ทำความผิดแก่ทุกคน ดังนั้น ในข้อนี้ เขาได้บอกแก่พระเจ้าว่าบาปของคนคนนั้นคืออะไร
แต่เขาลืมไปอย่างสิ้นเชิงว่าพระเจ้าได้เห็นถึงบาปของเขาทั้งสอง และพระองค์ได้แสดงพระเมตตาต่อเขาทั้งสองโดยให้เขามีชีวิตอยู่จนถึงวันนี้

³¹ And he said **to him**, Son, **you are always** with me, and all that is mine is **yours**.

³¹ และท่านพูดแก่เขาว่า บุตรเอ๋ย เจ้าอยู่กับเราตลอดเวลา และของทุกอย่างที่เป็นของข้าก็เป็นที่ของเจ้า

Comments 15:31. “All that is mine is yours” does not relate to riches but to the fact that the Lord allowed everyone to use all His created things without payment. Everyone is using and benefits from all His created things, but no one thinks of the One who has created all things, even though all can feel the presence of the Lord around them.

ความเห็น 15:31 “ของทุกอย่างที่เป็นของข้าก็เป็นที่ของเจ้า”

มันไม่เกี่ยวกับความรวยแต่ถึงผลที่พระเจ้าได้ให้ทุกคนได้ใช้สิ่งที่พระองค์ได้สร้างโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย
ทุกคนได้ใช้และได้รับผลกำไรจากทุกสิ่งทีพระองค์ได้สร้าง แต่ไม่มีใครคิดพระถึงผู้ซึ่งได้สร้างทุกอย่าง
ถึงแม้ว่าทุกคนสามารถรู้สึกถึงความเป็นของพระองค์ว่าได้ล้อมรอบพวกเขา

³² And it was **proper** to make merry and **rejoice**, because this **your** brother was dead, and is alive again; and was **perishing**, and is found.

³² และมันเป็นการสมควรที่จะทำการฉลองและมีความสุข เพราะน้องชายของเจ้าคนหนึ่งที่ตายไป และกลับมีชีวิตอีก และได้หลงหายไป และได้พบ

Comments 15:32. Take notice of the father's answer: God the Father rejoices with all the children who repent and ask forgiveness and come back to Him; He Himself will make a celebration to show the gladness from His heart when He receives one sinner who has turned back to Him.

ความเห็น15:32 ให้สังเกตในคำตอบ พระบิดาเจ้ามีความยินดีกับเด็กทั้งหมดที่กลับตัวและร้องขออภัยโทษและกลับมายังพระองค์ พระองค์พระองค์เองจะทำงานฉลองเพื่อแสดงความยินดีจากใจของพระองค์เมื่อพระองค์ได้รับคนบาปคนหนึ่งที่ได้หันกลับมายังพระองค์

Q: Why has the Lord given us this parable of the father and two sons? **A:** In this parable, the Lord plainly points to all: two children from the same parents, but they have nothing alike. Everyone can use this parable to compare it with their own life. If you have a sibling and your sibling is opposite to you, read this parable and think which one of these brothers resembles you, and learn from it what it should be. All could learn from this parable.

คำถาม ทำไมพระเจ้าให้แก่เราคำอุปมาของพ่อและบุตรสองคน? คำตอบ ในคำอุปมานี้ พระเจ้าได้ชี้ออกมาชัด

เด็กสองคนจากผู้ปกครองเดียวกันแต่ไม่มีอะไรเหมือนกัน ทุกคนสามารถใช้คำอุปมานี้ในการเปรียบเทียบกับชีวิตของตนเองเช่นเดียวกัน

ถ้าท่านมีพี่น้องและพี่น้องของท่านนั้นตรงกันข้ามกับท่าน อ่านคำอุปมานี้และคิดว่าใครในพี่น้องคุณนี่คือท่านและเรียนจากมันว่าท่านควรจะเป็นอย่างไร
ทุกคนสามารถเรียนจากคำอุปมานี้

Life and Faith Applications. 1) Our comments often emphasize the need for meditation on the Word of God; if you meditate on the Word of God, then the Word sticks to your heart, and you can practice what it should be; meditation is essential for being close to the Lord and practicing what the Word teaches. 2) If you find yourself in a lost spiritual state, repent and come back home to the Lord, and the Lord will receive you back with joy, and the whole heaven will celebrate. 3) If you have siblings and your siblings are different from you, read the parable of the father and two sons, think about which one of these siblings you are, and learn from it what you should do.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) ในความเห็นทั้งหมดของเรานั้น เราได้เน้นอย่างมากของความตั่งการในการฝึกอบรมต่อพระคำของพระเจ้า

ถ้าท่านฝึกอบรมต่อพระคำของพระเจ้า แล้วพระคำจะติดอยู่กับใจของท่าน และท่านสามารถฝึกอบรมว่าอะไรควร

ฝึกอบรมคือทางสำหรับอยู่ใกล้กับพระเจ้าและฝึกว่าพระเจ้าได้สอนว่าอะไร 2) ถ้าท่านพบตัวท่านเองหลงทางต่อในทางจิตวิญญาณ

กลับตัวและกลับบ้านมายังพระเจ้า และพระเจ้าจะรับท่านกลับมาด้วยความยินดี และทั้งสวรรค์จะมีการฉลอง 3)

ถ้าท่านมีพี่น้องและพี่น้องของท่านนั้นแตกต่างไปจากท่าน

อ่านคำอุปมาของพ่อและบุตรสองคนและคิดว่าคนใดในพี่น้องคุณนี่คือท่านและเรียนจากมันว่าท่านควรจะทำอย่างไร